

MSSNDCLRCQ
Meessen De Clercq

LEON VRANKEN
A Cat's Eye Perspective

6 september – 26 oktober 2013

Abdijstraat 2a B 1000 Brussel
meessendeclercq.com

Voor zijn eerste solotentoonstelling in de galerie neemt Leon Vranken (°1975) de ruimte in met een propositie die perfect zijn plastisch onderzoek illustreert dat hij sinds enkele jaren voert. In 2009 opgemerkt in de Prijs voor Jonge Belgische Schilderkunst met een installatie die de perceptie van de bezoeker destabiliseerde, verdiept Vranken vandaag zijn aanpak door te spelen op het perspectief en het verlies van het contact met het reële. Paradoxaal, lijkt hij de bezoeker te willen helpen om in contact met het werk te blijven middels een langsheen de hele tentoonstellingsruimte bevestigde leuning. Een mooie uitnodiging die snel absurd blijkt, gezien de relatief kleine ruimte waar objecten en kaders tegen de leuning geleund staan. De perspectieven zijn vervalst en brengen troebelheid in de blik teweeg. De verschillen tussen een echt object en de representatie van datzelfde object benadrukken de desoriëntatie van de bezoeker en brengen de interesses van Magritte in herinnering. Het trompe-l'oeil, dat als kunstgreep doorheen de hele kunstgeschiedenis te vinden is, vindt bij Vranken een mooie ontplooiing. De twee grote, aan de muur bevestigde foto's zijn reproducties van door de kunstenaar geschilderde doeken die werden gefotografeerd en afgedrukt, vooraleer te worden geplaatst achter gesneden of geperforeerd glas. Is de vermenigvuldiging van filters geen mooie metafoor van de complexiteit waarmee het reële kan waargenomen worden? Noties zoals evenwicht, fragmentatie, afstandsname en vervorming van het zicht worden constant gebruikt door Vranken, die de wereld ook vol humor bekijkt zoals men blijkt uit zijn monumentale fontein-werk *Study for a vertical line*, momenteel getoond in het Middelheimpark te Antwerpen. In het midden van de tentoonstellingsruimtes werden sculpturen verspreid waarvan de vormen op ludieke wijze naar elkaar verwijzen, net als de vitrine die diverse elementen bevat uit het atelier van de kunstenaar, op identieke wijze in hout gereproduceerd. Door zo getoond te worden verkrijgen deze gewone objecten – sporen dragend van een borstelstreek die hen verbindt – een onmiskenbaar museale status. Vranken interesseert zich ten eerste in hoe werken en objecten te tonen, en men voelt dit doorheen zijn diverse sokkels (echt of gefotografeerd), zichtbaar in de hele tentoonstelling. Begiftigd met een opmerkelijk talent voor schrijnwerk, realiseert de kunstenaar alles zelf. Dit laat hem toe zelf zijn sokkels en objecten te creëren, en plezier te scheppen in het mengen van stijlen en conventies. Vranken presenteert trouwens op dit moment, in het centrum van Antwerpen, een sculptuur ter gelegenheid van de 350^e verjaardag van de Academie die het monument als idee en de voorstelling ervan aan het publiek bevraagt.